

ת"פ 56750/06 - מדינת ישראל נגד נהורי אITCH

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14-06-56750 מדינת ישראל נ' אITCH(עציר)

בפני כבוד השופט בכירה שרון לארנו-ביבלי

בעינוי: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ניר BINSHTEK

המאשימה

נגד

נהורי אITCH (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מאיר ARNOLD

הנאשמים

זכור דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוצאות בbijouterie עבירה פגיעה כשבירין מזמין, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), ועבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

בחלקו הכללי של כתוב האישום נטען כי הנאשם מר נ"פ (להלן - **המתלון**) עבדו יחד במסעדת "X" (להלן - **בית העסק**) בירושלים. בעבודות כתוב האישום נטען עוד כי ביום 16.05.12 בסמוך לשעה 21:23, בזמן שהשנים עבדו במסעדה, החל ביניהם סכסוך על רקע ענייני עבודה במסעדה. בעקבות האמור, נטל הנאשם בקבוק זכוכית, שבר אותו והלם בו בראשו של המתלון מספר פעמיים. בעל המסעדה, מר ד"ש (להלן - **מר ד"ש או בעל המסעדה**), הבחן במרתח, וניגש לעזרתו של המתלון שדם ניגר מראשו. הנאשם שלף סכין וניסה לדקוף את המתלון, אולם מר ד"ש הרחיק אותו מן הנאשם. מיד לאחר מכן, ברוח הנאשם מן המסעדה. המתלון פונה לבית החולים ונגרם לו חתך בקרקפת.

הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה ביום 19.11.19, במסגרת זוכה מביצוע עבירה של חבלה חמורה כשבירין מזמין, ותחתייה הורשע בעבירות המפורחות בפתח לעיל. בקצרה אציג כי הרשעתו של הנאשם התבسطה על עדויותיהם של המתלון, ושל מר ד"ש שנכח בבית העסק בזמן האירוע, וכן על חיזוקים נוספים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשי של הנאשם ועל הפגיעה בערכיהם המוגנים בסיס העבירות בהן הורשע. לשיטתו, מתחם העונש ההולם נع בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל. לדידיו, נוכח הרשעותיו הקודמות בעבירות שבוצעו לאחר

עמוד 1

ביצוע העבירה דין, יש למקמו באמצע המתחם ולהשיט עליו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה מלמדת על נסיבות חמורות מהמקרה דנא, ועל הדבר להשיע בקביעת מתחם העונש ההולם. עיקר טיעונו נשתען על חלוף הזמן מיום ביצוע העבירה בשנת 2012, וכן על השינוי שעורר באורחות חייו במסגרת הליך שיקומי בבית הסוהר במסגרת המאסר שהוא מרצה. בכך נסיבותו האישיות, ובפרט העובדה כי הינו אב לתינוק, וכן נוכח חלוף הזמן והשניי כאמור באורחות חייו, עתר להשיט על הנאשם מאסר שירצחה כלו בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצה עת.

ה הנאשם בדבריו האחרון מסר כי בית הסוהר שינה אותו. לדבריו, הוא רואה עצמו כiomcadם אחר מן האדם משנכנס לבית הסוהר ולקמן ביקש את רחמי בית המשפט.

דין

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים המוגנים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם הינם הגנה על חי אדם, שלמות הגוף והאוטונומיה של הפרט על גופו, כמו גם שלוחות נפשו. שוב נתקלים אלו באירוע אלימות, אשר חומרתו מטעמת נוכח השימוש בהצטיידותו של הנאשם בסכין.

דומה כי אין צורך להזכיר במילים בעניין עבירות אלימות והשימוש בכוח הזרוע לפתרון סכסוכים, וכי שנפסק לא אחת יושב, מדובר במקרה חמוץ בו המערערים עשו דין עצמי והסמיכו עצםם לשוטרים, לשופטים ולמוסאים לפועל" (ע"פ 17/2015 **McLoughlin v. מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 18.05.18)). בית המשפט נלחמים בנוגע האלימות בחברה ביד קשה בניסיון למגער התופעה, ואולם ניכר כי הדרך עודנה ארוכה בטרם תמגורר תופעה פסולה זו אשר גובה מחיר קשה, לעיתים אף בח"י אדם. ראו לעניין זה ב- ע"פ 19/799 **צ'יקול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 19.07.18):

בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. על רקע התגברות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסקה של החומרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה חמורה בתחום מוחמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכונה מוחמירה כבעיניינו (שם, בפס' 9).

ראו גם בע"פ 13/6971 **אושר עמרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 14.09.14):

כבר נלאינו מלהזכיר ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרבת צעירים, של יושב מחליות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכרך, תוך שימוש בשנק קר או חם. זהה תופעה לחברת מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גוניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה.

זאת ועוד; פעם אחר פעם חוזרים ומדגישים בתי המשפט את הסיכון הקיים בנשיאות סcin או כל נשק אחר, וכן את הצורך להרתיע את הציבור מפני נשיאתם. התופעה הוגדרה לא אחת כ"תת תרבות הסכינאות" (ראו ב-ע"פ 324/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 19.05.08), בפס' 11 ואת ההפניות שם). דומה כי המקרה דין מגלם כיצד

הסיכון הפטונציאלי הופך למציאות של ממש, במסגרתה נעשה שימוש בקבוק זכוכית לצורך פגיעה במתלון, כמו גם שליפת סcin שנועדה לפצעו אותו.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** מובילה למסקנה שהפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני-גבוה;

עובדות כתוב האישום מדברות بعد עצמן ומדגישות את חומרת מעשיו של הנאשם. כעולה מהכרעת הדין, הנאשם הגיע לבית העסק במטרה ברורה- היא לפגוע במתלון שעבד באותו העת במטבח בית העסק. עדותו של המתלון אף הובירה הסיבה ב涅ה הגיע הנאשם לתוקף אותו: "בתוך קר, וכאשר התבקש המתלון בספר נדוע תקף אותו נהורי, השיב כי יום לפני האירוע היו חילופי דברים בין השניים בחנות שכונת גאולה בירושלים, במהלך אותה נאלו צו גורמים שלשים להפריד ביניהם" (ראו הכרעת הדין מיום 19.11.19, בעמ' 4). התנהלותו של הנאשם ביום האירוע, בשים לב לכך שהגיע לבית העסק כשהוא אינו במשמרת, נכנס למטבח ומיד פצע את המתלון- יש בה כדי להציג את רכיב התכנון במעשהו של הנאשם ולהעצים את חומרתם.

יתר על כן, לצורך מימוש תוכניתו העבריתנית ניפץ הנאשם בקבוק זכוכית על ראשו של המתלון, ומיד לאחר מכן שלף סcin במטרה לפצעו. נתונים אלה יש בהם להuid על הנזק שנגרם למתלון מתוך חתק בקרקפת, אולם מעלה מכך יש בהם כדי להציג את הנזק הפטונציאלי שעלול היה להיגרם למתלון לו היו השניים נוכחים לבדוק בבית העסק בזמן התקיפה. יש לברך ולהודות על כך שהנזק שנגרם בסופה של יום, הגם שהוא חמוץ, לא כלל גם דקירות באמצעות הסcin אותה אחז.

עוד אצין לעניין הנזק, ובהתאם העובדת כי למתלון נגרם חתק בקרקפת, שבהכרעת הדין מצאתה להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה ביצוע כשבירין מזון, ולזכותו מביצוע חבלה חמורה כשבירין מזון: "בעבודות כתוב האישום ציין כי המתלון פנה לקבלת טיפול בבית החולים ונגרם לו חתק בקרקפת. המשימה אף הגישה לעינוי תעודות רפואיות המעידות על כך, ובמהלך שמיעת הראיות נדמה כי ההגנה כלל לא חלקה על עניין זה. ברם, איןני סבורה כי בנסיבות העניין דנא ניתן לראות בחבלה שנגרמה למתלון ככך העולה כדי חבלה חמורה, וחתת זאת יש לקבוע כי הנאשם הוביל לפצעתו של המתלון באמצעות נשק קר, לפי סעיף 335(א)(1) + 334 לחוק העונשין. פצע מוגדר בחוק העונשין "פצע" - חתק או דקירה המבתרים או בוקעים כל קром חיצוני של הגוף, ולענין זה קром חיצוני הוא כל קром שאפשר לנגע בו בלבד לפרט או לבקו על כל קром, וסבירני כי הגדרה זו של פצעת המתלון תואמת יותר את הנזק שנגרם לו" (הכרעת הדין מיום 19.11.19, בעמ' 10-11).

בחינת **מידניות העונשה הנוגעת מעלה** כי בעבירה הפצעה בנסיבות דנן מושיתים בתו המשפט מנעד רחב מאוד של עונשי מאסר בפועל. אכן, מדובר בעבירה אלימות חמורה, ואולם אין בכך כדי לקבוע מתחם עונש אחד ויחיד, וברי כי הדבר תלוי בנסיבות ביצוע העבירה, ובפרט בחומרת הנזק שנגרם. משכך, הרי שיש בפסקיקה אך כדי להדריך ולכוון את בית המשפט בקבעת מתחם העונש הולם (ראו, בין היתר המחייבים, עונשה ומתחמי עונש הולם במקרים הבאים: רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבז, 23.08.17); רע"פ 16/9094 פיראס נעימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבז, 12.04.18); ת"פ (מחוזי ח"י) 49230-04-18 מדינת ישראל נ' אוחד אשרי (פורסם בנבז, 23.10.18); ת"פ (אש") 33937-10-17 מדינת ישראל נ' בן צבי (פורסם בנבז, 19.11.18); ת"פ (קר') 17 14465-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבז, 16.01.18)).

בנסיבות האמורות אני סבורה כי מתחם העונש הולם את נסיבות ביצוע העבירה נع 8 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

העונש המתאים

במסגרת קביעת עונשו של הנאשם בוגדר המתחם, שקלתי את הצורך במתן משקל ממשי לשיקולי הרטעה מפני ביצוע עבירות אלה, אשר חומרתן והסכנה הטמונה בחובן ברורה. כפי שהובא לעיל, בת המשפט הדגשו שוב ושוב את החומרה הטמונה בנסיבות כגון דא, ואת הצורך להשיט ענישה מرتיעה ומציבה גבולות כנגד פורעי חוק אלימים.

יתריה מכך, נדמה כי בעניינו של הנאשם נדרש אף ליתן משקל לשיקולי הרטעת היחיד. אכן, ביום ביצוע העבירה (16.05.12) עברו הפלילי של הנאשם כל "רक" שתי הרשותות קודמות, אולם נדמה כי מאז ועד היום לא היה חלק ביצוע ערבות רב של עבירות אלימות ורכוש, חרף העונשים שהושתו עליו בהליכים קודמים. נתונים אלה מדגישים את הצורך להעניק משקל לשיקולי הרטעה, באופן שיוביל את הנאשם לחודול מביצוע עבירות.

ה הנאשם כפר באשמה ובחר לנשל את משפטו. ברור לכל כי אין לזקוף לחובתו את ניהול ההליך. ניהול ההליך אינו מעלה ואין מورد בגורם עונשו של הנאשם. לנאמן זכות בסיסית ויסודית להוכיח את חפותו, ואין הדבר יכול לשמש שיקול עצמאי להחמרה בעונשו (ראו לעניין זה ס' 404א(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן ראו למשל ע"פ 4597/13 **אנטוניו פיצו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.09.2014)). משך, ובשים לב לכך שה הנאשם לא הוביל ליחסון בזמן שיפוטו. זההו כאמור זכותו הייסודית- הוא איננו יכול להנחות ממשקל זהה של הקלה בגין דין כמי שננהנה זה אשר חסר את ניהול ההליך כלו והואודה באש灭תו מיד לאחר ביצוע העבירה" (ע"פ 11/11 **זובידאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.07.12)).

בהמשך ישיר לסוגיות ניהול ההליך, יש מקום למתת הדעת לסוגיות הימשכות ההליך הפלילי דנא. המדובר בנסיבות שבוצעו בשנת 2012, אולם כתוב האישום הוגש כשנתיים לאחר מכן. אכן, לשינוי ממושך ההליך הפלילי, בין היתר בהגשת כתב אישום, יש לתת משקל בשלב גזירת הדין (ראו לעניין זה דברי כב' השופט פוגלמן בע"פ 7989/17 **פבלדשקוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.04.18), בפס' 11). ברם, אין המדובר בשינוי קיצוני בהגשת כתב האישום, ומכך ניתן לתת משקל מוגבל ביותר לננתן זה.

באשר להימשכות ההליך מיום הגשת כתב האישום, זו רובצת רובה ככולה על כתפי הנאשם, אשר לא התקיים במספר רב של דיןונים, באופן שהוביל לדוחיות בלתי פוסקות בעניינו. הדבר בא לידי ביטוי באופן נהיר בהחלטתי מיום 20.02.19 (בעמ' 33 לפroot) המפרטת את כלל מועדי הדיון שנערכו בעניינו של הנאשם, וכן את המועדים אליום לא התקיים כנדרש. בהינתן האמור לעיל, הרי שהഫחתה מעונשו של הנאשם אף בגין העובדה כי מדובר בנסיבות שבוצעו בשנת 2012 יהיה בה ממשום מתן פרס להתחמקותו של הנאשם מהגיע לדיןיהם שנקבעו, ולכך אין להסכים.

לזכותו של הנאשם אשכול את ההליך השיקומי שהוא עורק במסגרת המאסר אותו הוא מרצה כיום. מティיעוני ההגנה עולה כי הנאשם השתלב בטיפול, ואף הוגשה לעוני תעודת הערכה שקיבל במסגרת לימודי יהדות. צוין שם כי הנאשם דואג לתפקודה התקין של המדרשה ומשרה בה אווירה טובה. אביו של הנאשם נשא אף הוא מספר מילימ וציין כי הנאשם ערך שניINI באורחות חייו וכי התנהגותו השתנתה לטובה בעקבות הולחת בנו. אדגיש כי בדברו האחרון ציין הנאשם את השינוי שהוא עבר, אולם הוא לא נטל אחריות כלשהי לאירוע נשוא כתב האישום. מכל מקום, יש לקוות כי השינוי שעורך הנאשם כיום ימשוך גם לאחר שחררו מן הכלא.

באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שמייעת טענות הצדדים, כמו גם בחינת כלל נסיבותו האישיות של הנאשם, אני סבורה כי יש לנקם את הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של מתחם העונש הולם, כדעת המאשינה, ולהשיט עליו 14

חודשי מאסר בפועל. לאור ההליך השיקומי שעורך הנאשם הנאשם במסגרת מאסרו הנוכחי, מצאת ההורת כי 4 חודשי מאסר ירוצו בחופף למאסר אותו הוא מרצהCut, בעוד שעשרה חודשים מאסר ירוצו במצטבר לעונש זה.

אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך ארבע עשרה (14) חודשים, בגין ימי מעצרו בתיק זה. 4 חודשים מאסר ירוצו בחופף לעונש המאסר אותו הוא מרצהCut, ו-10 חודשים מאסר ירוצו במצטבר אליו.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, וה坦אי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות, לרבות איוםים, וכן עבירת החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין. התנאי יחול מיום שחרורו מן הכלא.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולק ב-4 תשלוםoms שווים ורצופים החל מיום 01.07.2020.
- ד. פיצוי למתלון, עד תביעה 2 בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בנסיבות בית המשפט ב-3 תשלוםoms החל מיום 01.04.2020. ככל שקיים פיקדון בתיק- יקוז הפיצוי מן הפיקדון, וככל שתיוותר יתרה יקוז גם הקנס. ככל שתיוותר יתרה- תושב לנאים.

מזכירות תשלוח ההחלטה לשב"ס.

מורה על השמדת המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.